
Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 7/9(69), 80-82

1963

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

1. DOTACJE DLA RAD ADWOKACKICH NA POKRYCIE KOSZTÓW NOWYCH LOKALI DLA ZESPOŁÓW ADWOKACKICH.

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

z dnia 28 czerwca 1963 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy nadwyżek finansowych Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich,

u chwalił:

- 1) z nadwyżek finansowych Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich przekazać ogółem 1 350 000 zł, z czego na rzecz:
 - a) Rady Adwokackiej w Katowicach — 500 000 zł z przeznaczeniem wyłącznie na pokrycie kosztów budowy nowych lokali dla zespołów adwokackich Izby katowickiej;
 - b) Rady Adwokackiej w Warszawie 850 000 zł; z tego 600 000 zł — z przeznaczeniem wyłącznie na koszty budowy nowych lokali zespołów w m. Warszawie, 130 000 zł — na koszty budowy nowego lokalu Zespołu Adwokackiego w Mińsku Mazowieckim, 45 000 zł — na koszty lokalu dla Zespołu Adwokackiego Nr 2 w Wołominie, a 75 000 zł na koszty robót remontowo-budowlanych w domu mieszczącym biuro Rady;
- 2) wypłatę powyższych dotacji uzależnić od uzyskania zgody Ministra Sprawiedliwości (poza kwotą 600 000 zł dla Rady Adwokackiej w Warszawie, objętą już zezwoleniem z dn. 19.XII.1962 r. A. 3653/62);
- 3) zobowiązać Radę Adwokacką w Katowicach i Radę Adwokacką w Warszawie do przedstawienia w terminie do dnia 1.VII.1964 r. szczegółowego sprawozdania ze sposobu zużycowania dotacji.

2. NOWY SKŁAD KOMISJI FUNDUSZU SAMOPOMOCY KOLEŻEŃSKIEJ PRZY NRA

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

z dnia 28 czerwca 1963 r.)

W związku ze śmiercią adw. Michała Kulczyckiego, Skarbnika Naczelnej Rady Adwokackiej, Wydział Wykonawczy

postanowił

powołać tymczasowo z dniem 1 lipca 1963 r. jako p.o. Skarbnika NRA członka Wydziału Wykonawczego adw. Michała Szuldenfreia i przedstawić tę kandydaturę na najbliższym plenarnym posiedzeniu NRA.

Ponadto — stosownie do § 2 Instrukcji w sprawie zarządzania Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA oraz trybu przyznawania zasiłków — postanowiono powołać na stanowisko przewodniczącego Komisji Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA adw. Michała Szuldenfreia.

Kadencję pozostałych członków Komisji przedłużono do dnia 31 grudnia 1963 r.

W ten sposób obecny skład Komisji przedstawia się następująco:

1. Przewodniczący i Skarbnik — adw. Michał Szuldenfrei,
2. Sekretarz — adw. Ludwik Kołakowski,
3. Członkowie:
 - adw. Witold Heintze,
 - adw. Zygmunt Jaczewski,
 - adw. Stanisław Krysicki,
 - adw. Zofia Niżyńska-Szefferowa,
 - adw. Zygmunt Wrzosek.

3. OPŁACANIE SKŁADEK NA RZECZ SAMORZĄDU ADWOKACKIEGO PRZEZ ADWOKATÓW POBIERAJĄCYCH ZASIŁKI Z FUNDUSZU SAMOPOMOCY KOLEŻEŃSKIEJ PRZY NRA

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

z dnia 12 lipca 1963 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu wniosku adw. X o wyjaśnienie, czy adwokaci pobierający zasiłek wyjątkowy z Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA zwolnieni są od płacenia składki na rzecz Koleżeńskiego Funduszu Wzajemnej Pomocy Izby Krakowskiej (na zaopatrzenie pośmiertne),

postanowił:

wyjaśnić, że adwokaci pobierający zasiłek wyjątkowy z Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA mają obowiązek uiszczania wszelkich składek na potrzeby izby adwokackiej, a zatem i na zaopatrzenie pośmiertne, jak również opłat za prenumeratę „Palestry”, chyba że od tego obowiązku są zwolnieni przez radę adwokacką na podstawie § 48 regulaminu urzędowania rad adwokackich lub przez szczególny przepis obowiązującego w danej izbie adwokackiej regulaminu wymiaru składek.

Uzasadnienie

Adw. X, całkowicie niezdolny do wykonywania zawodu i w związku z tym pobierający zasiłek wyjątkowy z Funduszu Samopomocy Koleżeńskiej przy NRA (w kwocie 1 200 zł), wystąpił z wnioskiem o wyjaśnienie, czy jest obowiązany

do płacenia składek na fundusz pośmiertny (w wysokości 40 zł w każdym wypadku śmierci adwokata) zgodnie z regulaminem Koleżeńskiego Funduszu Wzajemnej Pomocy Izby Krakowskiej.

Zagadnienie powyższe zostało już rozstrzygnięte w uchwale Wydziału Wykonawczego NRA z dnia 16.X.1959 r. („Palestra” z XII/1959, str. 82).

Jak wyjaśniono w powyższej uchwale, wszyscy wpisani na listę adwokatów mają obowiązek uiszczania wszelkich składek na rzecz izby adwokackiej i tylko rada adwokacka na podstawie § 48 regulaminu rad adwokackich („Palestra” z V/1959 r., str. 84) władna jest zwolnić adwokata od tego obowiązku. Również przepis regulaminu wymiaru składek danej izby adwokackiej może zwalniać pewną kategorię adwokatów od omawianego obowiązku, jak czyni to np. § 9 regulaminu wymiaru i poboru składek Izby Warszawskiej (por. uchwałę Wydz. Wyk. NRA z 10.VI.1960 r. — „Palestra” z IX/1960 r., str. 110). Jednakże regulamin Koleżeńskiego Funduszu Wzajemnej Pomocy Izby Krakowskiej, do którego należą adw. X, przepisu takiego nie zawiera.

ORZECZNICTWO SĄDU NAJWYŻSZEGO **W SPRAWACH ADWOKACKICH**

WYROK

z dnia 19 kwietnia 1963 r.

R. Adw. 14/63

Jeżeli Komisja Dyscyplinarna mogła uznać za zbędne wezwanie osób, których zeznania, znajdujące się w aktach sprawy karnej skarbowej, nie spotkały się ze strony obwinionego z konkretnymi zastrzeżeniami, to brak udziału w postępowaniu dyscyplinarnym tych świadków, których zeznania są sprzeczne z wyjaśnieniami obwinionego, stanowi uchybienie procesowe mające wpływ na treść orzeczenia.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 19.IV.1963 r. sprawy adw. X na skutek rewizji założonej przez Ministra Sprawiedliwości od prawomocnego orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej Izby Adwokackiej w A. z dnia 19.V.1962 r. sygn. KD 20/62,

uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę tejże Komisji do ponownego rozpoznania.

Z uzasadnienia:

Komisja Dyscyplinarna Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w A. prawomocnym orzeczeniem z dnia 19.V. 1962 r. uznała adw. X za winnego, że w latach 1959 i 1960 jako członek Zespołu Adwokackiego Nr 1 w Z nie wpłacił do kasy tegoż Zespołu — z sum zainkasowanych od klientów — łącznej kwoty 1970 zł przez co naraził Skarb Państwa na uszczuplenie podatku, oraz nie uiścił w pełni kosztów Zespołu i świadczeń na rzecz samorządu adwokackiego, i za to przewinienie Komisja Dyscyplinarna wymierzyła adw. X karę upomnienia.

Od tego orzeczenia Minister Sprawiedliwości założył rewizję, zarzucając temuż orzeczeniu oczywistą niesłuszność, wynikającą z uchybień procesowych i z błędnej oceny okoliczności faktycznych przyjętych za jego podstawę, oraz wymierzenie rażąco niewspółmiernie łagodnej kary.

W szczególności Minister Sprawiedliwości wywodził w rewizji, że zarówno